

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **R. B.**, IČO : X., so sídlom v S., zastúpeného JUDr. E. C., advokátom v T., proti žalovanému **Mestu S.**, N. č. X, S., zastúpenému JUDr. J. F., advokátom v T., **o neplatnosť výpovedí zo zmlúv o nájme nebytových priestorov**, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp.zn. 13 C 46/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. januára 2010 sp. zn. 4 Co 202/2009, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trebišov rozsudkom z 1. júla 2009 č.k. 13 C 46/2008-42 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti výpovede zmluvy o nájme nebytových priestorov č. X. zo dňa 11. februára 2000 a výpovede zmluvy o nájme nebytových priestorov č. X. zo dňa 11. februára 2000. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania v sume 199,03 € na (bližšie nešpecifikovaný) účet právneho zástupcu žalovaného do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Po právnej stránke vec posúdil podľa ustanovení § 9 ods. 1, § 10 a § 12 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov v platnom znení a § 39 Občianskeho zákonníka a rozhodnutie v zásade odôvodnil tým, že v konaní nebolo preukázané, že by sporné výpovede z nájmu nebytových priestorov boli absolútne neplatné pre ich rozpor s dobrými mravmi, resp. z dôvodu obchádzania zákona. V tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno a neuviedol iné skutočnosti, než ktoré boli predmetom právoplatne skončeného konania vedeného na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 10 C 60/2007, kde sa súd podrobne vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a dôkazmi,

ktoré označil a ktoré by mali spôsobiť absolútnu neplatnosť právneho úkonu z tohto titulu. Všetky tieto dôvody a dôkazy si súd preto osvojil aj v tomto konaní, keďže iné skutočnosti žalobca neuviedol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 21. januára 2010 sp. zn. 4 Co 202/2009 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. O trovách odvolacieho konania nerozhodoval s tým, že neúspešnému žalobcovi tieto nepatria a úspešný žalovaný si ich neuplatnil.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že krajský súd rozhodol o podanom odvolaní žalobcu bez toho, aby prihliadol na skutočnosť, že postupom súdu prvého stupňa sa žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom tým, že súd vydal svoje rozhodnutie bez toho, aby žalobcu vypočul a žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k prednesu žalovaného. Okrem toho namietal, že konanie je postihnuté aj inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Žalovaný vo vyjadrení navrhol dovolanie zamietnuť a zaviazať žalobcu na náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak

odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko v prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil, ani nejde o potvrdzujúci rozsudok vo veci neplatnosti zmluvnej podmienky), je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobcu z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., na ktoré poukazoval dovolateľ. Dovolateľ tvrdí, že vydaním prvostupňového rozhodnutia bez toho, aby bol pred súdom prvého stupňa žalobca vypočutý a mal možnosť vyjadriť sa k prednesu žalovaného, na ktorú skutočnosť odvolací súd neprihliadol, bola žalobcovi postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie postup súdu, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv [napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Zo spisu nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade žalobcu nerešpektovali niektoré z týchto práv. Vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedené tvrdenie dovolateľa, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nemožno považovať za odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. Ako totiž vyplýva zo obsahu spisu, prvé pojednávanie vo veci vytýčené na deň 3. apríla 2009 bolo súdom prvého stupňa na žiadosť

splnomocneného zástupcu žalobcu, ktorému žalobca udelil plnomocenstvo na zastupovanie 1. apríla 2009, odročené na deň 1. júla 2009. Predvolanie na nový termín pojednávania bolo splnomocnenému zástupcovi žalobcu doručené 1. júna 2009 a žalobcovi bolo doručené 3. júna 2009. Napriek tomu sa žalobca, ani jeho splnomocnený zástupca na toto pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' neospravedlnili ani nežiadali o jeho odročenie. Súd prvého stupňa preto v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti žalobcu a jeho splnomocneného zástupcu a vo veci aj rozhodol. Prvostupňový rozsudok, ktorý bol riadne doručený splnomocneným zástupcom účastníkov, žalobca včas napadol odvolaním z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. O odvolaní žalobcu rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania. Z uvedeného tak možno podľa názoru dovolacieho súdu nepochybne vyvodit', že pokiaľ žalobca sám, ale aj prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu prevzal predvolanie na pojednávanie, odročené na jeho žiadosť na deň 1. júla 2009, s dostatočným časovým predstihom, napriek tomu sa naň bez ospravedlnenia nedostavil, ani nepožiadaval o jeho odročenie, sám sa tak zbavil svojho práva predniesť žalobu i vyjadriť sa k prednesu žalovaného. Ak teda aj súd prvého stupňa vec prejednal a rozhodol o nej v neprítomnosti žalobcu, nebola mu postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., o to viac, že následne uplatnil svoj vplyv na výsledok konania tým, že proti prvostupňovému rozsudku, ktorý mu bol riadne doručený, podal odvolanie.

Pokiaľ dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil aj tým, že konanie je postihnuté inou (nešpecifikovanou) vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, treba uviesť, že inú procesnú vadu (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné); samotná táto vada ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z ustanovení § 238 ods. 1 až 3 O.s.p., nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p.,

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243 ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Dovolací súd o náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243 ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p., nakoľko žalovaným uplatnené trovy dovolacieho konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s vyjadrením k neprípustnému dovolaniu, nemožno považovať za trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. mája 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová